

Der er kommet ny lovgivning om uddannelsesvejledning, som specielt Dansk Folkeparti forventer sig utrolig meget af, nemlig at man vil professionalisere vejledningen, og at det bliver vejlederen, der fuldt ud vil beskæftige sig med vejledning af unge mennesker, som skal videre i systemet. Derfor har jeg også fuld tillid til, at de vejledere, der kommer til at sidde i centrene, vil kunne følge op på disse unge mennesker.

Specielt har der været kritik af, at der eventuelt vil være for lang ventetid på en samtale for den unge person i forhold til optaget på produktionsskolerne, men det kunne jo også godt være, at den unge person via samtaler med en fornuftig vejleder fandt ud af, at vedkommende kunne tage en 10.-klasses-eksamen eller kunne gå ind i et andet ungdomsuddannelsesforløb end lige netop ind på en produktionsskole.

Jeg er overhovedet ikke bange for, at der vil være færre, der kan komme ind på produktionsskolerne. Tværtimod tror jeg, at det vil fremme klarlægningen af de unge menneskers intentioner – og desværre nogle gange mangel på samme i visse situationer.

I øvrigt vil der ikke alene kunne blive visiteret på ungdomsuddannelsesvejledningen, men der kan også vejledes på en lokal folkeskole, på en produktionsskole eller i andre egnede lokaler. Derfor er jeg helt forløstningsfuld og er sikker på, at man hurtigt vil få geledet de unge mennesker gennem systemet.

Ingen, heller ikke vejlederne, kan have interesse i at sylte nogen afgørelser. Tværtimod vil det være i alles interesse at få et flow gennem systemet, og det er alles intention, specielt når det drejer sig om en effektiv vejledning.

Dog vil jeg afslutningsvis pointere over for ministeren, at vi mener, at der mangler en afgørende ting i dette lovforslag; det havde nemlig været godt med en evaluering efter 1 år. Derfor vil jeg gerne henstille og opfordre ministeren til at indskrive i bemærkningerne til lovforslaget, at der skal ske en evaluering efter 1 år, simpelt hen for at være sikker på, at vejledningen har været effektiv, og også fordi området beskæftiger sig med meget følsomme og svage unge mennesker, som vi skal være sikre på får den bedst mulige hjælp til at få en kompetencegivende uddannelse i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg tror desværre, at mine ører faldt af i begyndelsen af fru Louise Freverts tale, for jeg forstod

ikke helt sammenhængen. Fru Louise Frevert sagde, at produktionsskolerne særlig var blevet relevante, efter at den fri ungdomsuddannelse var lukket og der var ganske få daghøjskolepladser tilbage.

Så vidt jeg husker, har Dansk Folkeparti været aktiv initiativtagende til både lukningen af den fri ungdomsuddannelse og daghøjskolerne. Måtte man forstå det sådan, at det var for ligesom at fremme produktionsskolerne rolle i uddannelsesbilledet? Eller hvad var det, der skulle forstås ud af, at vi skulle høre om den fri ungdomsuddannelse og daghøjskolerne?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er fuldstændig korrekt, at Dansk Folkeparti har været med til og været en aktiv del af lukningen af den fri ungdomsuddannelse, bl.a. fordi det heller ikke er en kompetencegivende uddannelse. Men det her er for at være sikker på, at produktionsskolerne bliver brugt på den rigtige måde.

Kl. 15.50

Jeg har tidligere i dag her i salen hørt, at der er blevet stillet spørgsmål om, om det nu er de rigtige unge mennesker, der kommer derind. Ja, det tror jeg helt givet at det er, men via samtaler og via en ordentlig vejledning kunne det godt være, at de unge mennesker kom på nogle andre tanker, sådan at de kom ind på den anden uddannelse. Produktionsskolerne er jo ikke det eneste saliggørende og den sidste station.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er en hel sag for sig at få uddannelsespolitikken til at hænge sammen, når man ser på det med Dansk Folkepartis øjne; det skal jeg ikke beskæftige mig med.

Men jeg synes, det er særligt, at man på den ene side ikke mener, at der går nogen, der er uden for målgruppen, og alligevel mener, at de har brug for vejledning. Målgruppen er jo lov-mæssigt defineret i lovens § 1; det er unge, der ikke umiddelbart er i stand til at begynde på en ordinær uddannelse eller er faldet fra en ordinær uddannelse.

Det vil sige, at målgruppen betyder, at det ikke giver mening at vejlede dem til ordinære uddannelser, fordi de netop er i målgruppen, og fordi ordinære uddannelser ikke er noget for dem. Hvorfor skal de så slæbes igennem et vejledningsforløb, hvis de af egen drift gerne selv